

Neruziński, 10 grudnia
1907r.

Najmilsza Matenka!

Rząd carski zostawił mnie ~~na~~ bezterminową katowę. Siedzę
w Neruzińsku, tysiące wiorst od naszej miłej chaty...
Jest tu ze mną Włodek od Kowalów. Razem chodzim do
roboty do wyjeżdżu do tajgi. Pracujemy całymi dniami.
Siedzim z Włodekiem i drugim jeszcze zastawicem staśkiem
z Podola. Chata licha, niemasz przynależnego grodu.
Chcielibymy uciekać stąd, iść gdzie ocyz poniosą. Ale i gdzie
by czełek poszedł. Dal, dal... końca nie widać. Tajga wszędzie
i druki ziemi dokota. A latoś zima sroga, tutajse Kalmuki
gadają.... Onegdaj pomarta drzewka od sąsiadów, 17 wiosen
jej było. Zachonata i pomarta. Doktorów tu u nas
ni ma. Może gdzie w gorodzie, ale gdzie by kto jak
i za co go sprawował. Ociec ledwo dot w grodu
wykopat, co by dzieciakowi jaki pochówek umyć. Sami
my modlitwy nad Łoiską odprawili i na spadozynek w
syberyjską grodę złożyli. Włodek koczyi sasmowy wykosat.
Jaka to dola zastawiców za Polskę swobodną....
Nie ma niedzieli co by kogo ~~z~~ do truchty nie
złożyli. Kostucha nie przebiewa.... Ale czasem to i żyje

zardroszawsz, pomartem, ^{om} ~~om~~ przynajmniej chleba i sukmanu
nie ma.

Czejniez tu wnet maja, stworzyc. Próbota moze bedzie
lepsza niz w tajdce. Przynajmniej moze cztek tak mrozu
cierpiat nie bedzie.

Narodzenie Pańskie za dwie niedziele. Zaspiewamy my
tu z Utkoziem „Bóg się rodzi” przy lichej kromce chleba.
Okrasim swoga, tęsknośc za chatą ojcowską, modlitwą na
gotej ziemi syberyjskiej. Księdza tu u nas ni ma.

Łońskiego roku przyjechał na dwie niedziele pop z Krasno-
jarska. Modły po ich niemu odpawit, ale cztek rad byt,
ze duchownego na tej nielubkiej ziemi dawsyt. Jakby kto
cztekar kapkę nadzieji do serca wlat... Ze my jeszcze
Polskę i chate rodzinną dawsym, ze do swoich rodzin
najmilejszych powrócim. Mammy my tu taka, swoga
piosnke, na pocieszenie; gramy ja przy katekaje:

„Boże, co Polszu rodimyj naszu, Chait leijat stal dotzije gody,
Nynie k tielie my woznosim molenije, Daj nam swobodu, possli
izbawlenije...”

O ja mam Tobie, matulu droga o swojej smutnej doli
opowiadać. Sercu Twojemu troski przyplawai. Proś Boga za mną,
zeby Matuchna Ostrobrowska na prozi domu ojcowskiego wróci
powodita. Ostatita z Bogiem. Wasz syn, Janek.

Анна Михайлова

Чаплицкая

деревня: Колоробо

область: Ломжа

Польша